

Romhányi Török Gábor
Anyám halálára

most már örökké félek elaludni
szorongva alszom el
beteljesítem végső árulásom
mindörökre félek az álmaidtól
hogy álmodom netán, ha elaludtam
és semmi mást már soha nem álmodom
csak hogy odaát találkozom Veled
látom sápadt, távoli, tiszta arcodat
s kérdezhetek bármit
nem válaszolsz
a világból pedig nem marad más
csak egymással szemben e két
szakadatlan hallgatás.
s e némaságból
immár nincs menekvés
e túlvilági csöndben
nem térek magamhoz
többé soha már
föl nem ébredek.
és ez már így lesz
mígnem utolsót lobban bennem is a láng
amelyet Tőled kaptam hajdanán.